॥ ३१ ॥ जज्ञुःज्ञातवंतः ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ इतिशांतिपर्वणिराज०नै०भारतभाव०अष्टत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३८ ॥ ॥७॥ ब्राह्मणाइति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५॥

वैशंपायनउवाच ततोराजन्ब्राह्मणास्तेसर्वएवविशांपते ॥ ऊचुर्नैतद्वचोस्माकंश्रीरस्तुतवपार्थिव ॥ ३१ ॥ जज्ञुश्चैवमहात्मानस्ततस्तंज्ञानचक्षुषा ॥ ब्राह्मणावेदविद्वांसस्तपोभिर्विमलीकृताः॥३२॥ ब्राह्मणाऊचुः एषदुर्योधनसखाचार्वाकोनामराक्षसः॥परिव्राजकरूपेणहितंतस्यचिकीर्षति॥३३॥नवयंब्रूमधर्मात्मन्व्येतुतेभयमीदृशं॥ उपतिष्ठतुकल्याणंभवंतंभ्रातृभिःसह॥३४॥ वैशंपायनउवाच ततस्तेब्राह्मणाःसर्वेहुंकारैःक्रोधमूर्छिताः॥निर्भर्त्सयंतःशुचयोनिजघ्नुःपापराक्षसं॥ ३५॥ सपपातविनिर्दग्धस्तेजसाब्रह्मवादिनां ॥ महेंद्राशनिनिर्दग्धःपादपोंकुरवानिव ॥ ३६ ॥ पूजिताश्चययुर्विप्राराजानमभिनंद्यतं ॥ राजाचहर्षमापेदेपांडवःससुहृज्जनः॥ ३७॥ इतिश्रीम०शांतिप०राजध०चार्वाकवधेअष्टत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३८ ॥ ॥ ७ ॥ ॥७॥

वैशंपायनउवाच ततस्तत्रतुराजानंतिष्ठंतंभ्रातृभिःसह॥ उवाचदेवकीपुत्रःसर्वदर्शीजनार्दनः ॥ १ ॥ वासुदेवउवाच ब्राह्मणास्तातलोकेस्मिन्नर्चनीयाःसदामम॥ एतेभूमिचरादेवावाग्विषाःसुप्रसादकाः ॥ ३ ॥ पुराकृतयुगेराजंश्चार्वाकोनामराक्षसः ॥ तपस्तेपेमहाबाहोबदर्यांबहुवार्षिकं ॥ २ ॥ वरेणच्छंद्यमानश्चब्रह्मणाचपुनःपुनः॥ अभयंसर्वभूतेभ्योवरयामासभारत ॥ ३ ॥ द्विजावमानादन्यत्रप्रादाद्वरमनुत्तमं ॥ अभयंसर्वभूतेभ्योददौतस्मैजगत्पतिः ॥ ४ ॥ सतुलब्ध्वावरःपापोदेवानमितविक्रमः॥ राक्षसस्तापयामासतीव्रकर्मामहाबलः॥ ५ ॥ ततोदेवाःसमेताश्चब्रह्माणमिदमब्रुवन्॥ वधायरक्षसस्तस्यबलविप्रकृतास्तदा॥ ६ ॥ तानुवाचततोदेवोविहितस्तत्रवैमया॥ यथास्यभवितामृत्युरचिरेणेतिभारत॥ ७॥ राजादुर्योधनोनामसखास्यभवितानृषु॥ तस्यस्नेहावबद्धोसौब्राह्मणानवमंस्यते॥ ८॥ तत्रैनंरुषिताविप्राविप्रकारप्रधर्षिताः॥ धक्ष्यंतिवाग्बलाःपापंततोनाशंगमिष्यति ॥ ९ ॥ सएषनिहतःशेतेब्रह्मदंडेनराक्षसः॥ चार्वाकोनृपतिश्रेष्ठमाशुचोभरतर्षभ॥ १० ॥ हतास्तेक्षत्रधर्मेणज्ञातयस्तवपार्थिव॥ स्वर्गताश्चमहात्मानोवीराःक्षत्रियपुंगवाः॥ ११॥ सत्वमातिष्ठकार्याणिमातेभूत्ग्लानिरच्युत ॥ शत्रून्जहिप्रजारक्षद्विजांश्चपरिपूजय ॥ १२ ॥ इति०म०शां०रा०चार्वाकवरदानादिकथनेएकोनचत्वारिंशत्तमोऽध्यायः॥ ३९॥ ॥ ७ ॥ वैशंपायनउवाच ततःकुंतीसुतोराजागतमन्युर्गतज्वरः॥ कांचनेप्राङ्मुखोहृष्टोन्यषीदत्परमासने॥ १ ॥

॥ ६ ॥ विहितःमयाआज्ञप्तः ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ इतिशां०रा०नै०भा०एकोनचत्वारिंशत्तमोऽध्यायः॥ ३९ ॥७॥ ततःकुंतीसुतइति गतमन्युर्वीतदैन्यः गतज्वरोवीतशोकः ॥ १ ॥

* क्षिप्तःश्लोकउवाचसहितः

Digitized by Google